

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200997
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720200997.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného otca: X. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, V., proti povinnej matke: Q. V. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, V., zast. JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, o výkon rozhodnutia vo veci maloletej U. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, o nariadenie výkonu rozhodnutia, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. júna 2020, č.k. 4Em/1/2020-96, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodoval na základe návrhu otca maloletej, ktorým sa domáhal výkonu rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 13P/4/2019 v spojení s rozhodnutím Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3P/12/2017, ktorým bol upravený jeho styk s maloletou, a nerealizuje sa. Súd mal za preukázané, že styk otca s maloletou sa minimálne počas obdobia pandémie koronavírusu Covid-19 v období od 15.03.2020 do 12.05.2020 nerealizoval tak, ako to ukladalo právoplatné rozhodnutie. Počas tohto obdobia sa styk otca s maloletou nerealizoval buď vôbec, alebo inak, ako to ukladalo súdne rozhodnutie. Súd mal ďalej za preukázané z vyjadrenia účastníkov, že od 12.05.2020 sa styk otca s maloletou realizuje v súlade s právoplatným súdnym rozhodnutím. Konštatoval, že správanie matky, ktorým znemožňovala styk otca s maloletou, bolo čiastočne uskutočnené z ospravedlniteľných dôvodov, ktoré videl v chorobe maloletej a v trvaní podozrenia, že matka môže trpieť nákazou Covid-19 (v dôsledku čoho sa podrobila testu na jej zistenie). Nerealizovanie styku otca s maloletou počas tohto obdobia, t.j. od 23.04.2020 až do 07.05.2020, súd nepovažoval za dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd, nakoľko mal za preukázané z vyjadrení oboch rodičov, že po uvoľnení opatrení na zabránenie šírenia nákazy Covid-19, sa styk znova realizuje tak, ako to ukladá súdne rozhodnutie, t.j. od 12.5.2020, tak návrh otca zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Podrobne namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil správanie matky, ktorá mu bránila v jeho styku s maloletou do 12.05.2020. V tejto súvislosti žiadal aj o doplnenie dokazovania ku skutočnostiam do 12.05.2020. Ďalej upozornil na to, že matka s maloletou odišla dňa 29.06.2020 na liečebný pobyt maloletej do hotela v W., pričom matka mu bránila v prestriedaní sa pri maloletej počas tohto liečebného pobytu, čím opäť porušila právoplatný rozsudok stanovujúci jeho styk s maloletou. Na tomto základe žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého rozhodnutia vo výroku I. a o nariadenie výkonu rozhodnutia, ďalej o udelenie pokuty matke za marenie súdneho rozhodnutia, o udelenie pokuty matke za zavádzanie súdu prvej inštancie a o nakoniec o nariadenie povinnosti matke pravidelne, raz za mesiac, informovať ho o zdravotnom stave maloletej.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila povinná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, preto ho žiadala ako vecne správne potvrdiť. Podrobne sa vyjadrila k tvrdeniam otca, ktoré považovala za nedôvodné. Zdôraznila, že po uvoľnení opatrení sa styk realizuje, a z tohto dôvodu považovala samotný návrh otca za šikanu, nie za záujem na skutočnom rozvíjaní vzťahov medzi otcom a dieťaťom.

4. V replike sa oprávnený pridržiaval skôr prezentovaného postoja, pričom podrobne sa zaoberal vyjadreniami povinnej, ktoré nepovažoval za dôvodné, naopak, mal za to, že boli zavádzajúce.

5. V duplike sa povinná pridržiavala predchádzajúceho vyjadrenia.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie treba ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Odvolací súd má za to, že námietky oprávneného vzťahujúce sa k obdobiu do 12.05.2020, v ktorom sa styk nerealizoval, sú nedôvodné. Je tomu tak pre podstatný fakt, že styk maloletej s otcom sa po tomto období obnovil, pričom tento fakt otec nespochybňoval ani v odvolacom konaní. Namietal síce, že nemohol s maloletou absolvovať časť jej liečebného pobytu, no nie realizáciu bežného stretávania podľa rozhodnutia súdu. Liečebný pobyt dieťaťa je natoľko špecifická zmena režimu dieťaťa, že bez ďalšieho (dohody rodičov alebo rozhodnutia súdu osobitne pre túto situáciu) nie je na tento čas aplikovateľná úprava styku súdnym rozhodnutím, ktoré s takýmto špecifickým režimom nepočíta. Možno preto uzavrieť, že styk sa od 12.05.2020 realizuje v súlade s právoplatným súdnym rozhodnutím. Záver súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu otca na výkon rozhodnutia bol preto vecne správny.

8. Prípadné nerealizovanie styku maloletej s otcom v súlade s právoplatným súdnym rozhodnutím, po ktorom došlo k náprave nie je možné napraviť nariadením výkonu rozhodnutia. Výkon rozhodnutia by sa tu nariaďoval za situácie, kedy je rozhodnutie aktuálne dobrovoľne plnené. I samotné zákonné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku (zákon č. 161/2015 Z.z.) upravujúce výkon rozhodnutia vo veciach maloletých nesmerujú k reparácií nezrealizovaného styku, lež smerujú k výkonu súdneho rozhodnutia, ak sa nevykonáva, teda miera do budúcnosti [napr. § 378 in fine, § 379 ods. 1, 2, § 384 ods. 1, § 390 písm. e) CMP]. Nedôvodné sú preto v konaní o výkon rozhodnutia aj požiadavky otca na sankcionovanie matky za ním tvrdené pochybenia. Rovnako v konaní o výkon rozhodnutia nemožno ukladať rodičovi povinnosť informovať druhého rodiča o zdravotnom stave dieťaťa, pretože takáto povinnosť môže byť uložená len v konaní o úprave rodičovských práv a povinností a nie vo vykonávanom konaní.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Záverom je nutné podotknúť, že obmedzenia a opatrenia súvisiace s pandémiou ochorenia Covid-19 nie sú dôvodom pre neuskutočňovanie styku s maloletým dieťaťom v súlade s právoplatným súdnym rozhodnutím. Dôvodnou prekážkou v realizácii styku s maloletým dieťaťom sú len také obmedzenia a opatrenia, ktoré vyplývajú z právneho predpisu a vytvárajú aj skutočnú prekážku v realizácii styku. Samotný záujem jedného z rodičov o obmedzenie kontaktov maloletého dieťaťa nie je dôvodom, pre ktorý sa nemôže dieťa stretnúť s druhým z rodičov, pokiaľ tu neexistuje právna prekážka takéhoto stretnutia (karanténa, všeobecné obmedzenie pohybu a pod.)

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).